

MERITIUS®

ADVOCATEN - AVOCATS

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Hoge sollicitatiekosten van interim manager zijn toch beroepskosten 1

Over opschortende voorwaarden zonder tijdsbepaling... 1

Gij zult uw mede-erfgenamen niet bestellen!..... 2

De schenking aan de ene, het fiscaal voordeel aan de andere. 2

Gedwongen afbraak van onwettige bouwsels mogelijks strijdig met Europees Verdrag (E.V.R.M.) 3

Algemene voorwaarden niet zomaar tegenstelbaar ! 3

Bijdragen in levensonderhoud na overlijden worden fiscaal niet aanvaard..... 4

Over muggenziften en 'komma...' 4

Hoge sollicitatiekosten van interimmanager zijn toch beroepskosten.

Luc STOLLE

Een interimmanager is een manager die her en der inspringt voor het stellen van interim management-activiteiten. Zijn beroepsactiviteiten worden gekenmerkt door een opeenvolging van tijdelijke contracten bij diverse opdrachtgevers. Hij is bijgevolg genoodzaakt telkens opnieuw een nieuwe tewerkstelling te zoeken en daarbij de markt af te speuren en contacten op hoog niveau te leggen binnen het bedrijfsleven. Dit brengt vaak aanzienlijke kosten met zich mee. De fiscus weigert deze sollicitatiekosten van de interimmanager te aanvaarden als beroepskosten. Finaal wordt het geschil voorgelegd aan

het Hof van Beroep te Bergen. Het Hof erkent het causaal verband tussen de gemaakte kosten en de beroepsinkomsten: de kosten vinden hun rechtstreekse oorzaak in de (tijdelijke) afwezigheid van werk; zij zijn immers gemaakt om toekomstige beroepsinkomsten te verkrijgen, weliswaar in verschillende ondernemingen, maar telkens in dezelfde professionele hoedanigheid van manager "ad interim". De kosten dienen dus aanvaard te worden. De. belastingplichtige wint het pleit.

Hof van Beroep Bergen 21.11.2007

Over opschortende voorwaarden zonder tijdsbepaling ...

Didier BAECKE

Bij onderhandse akte koopt een echtpaar een perceel grond van een ander echtpaar. Dit gebeurt onder de opschortende voorwaarden van het verkrijgen van een bouwvergunning, de toelating om een bedrijf op te richten en het verkrijgen van een lening. Meer dan vijf jaar later zijn deze voorwaarden – waarvoor geen termijn was bepaald – echter nog steeds niet vervuld. De verkopers maken dan ook hun voornemen kenbaar om het perceel aan een derde te verkopen. De kopers verklaren evenwel afstand te doen van voormelde voorwaarden en willen overgaan tot het laten verlijden van de authentieke akte, doch de verkopers weigeren gevolg te geven aan dit verzoek. Het Hof van Cassatie bevestigt dat – wanneer

voor de vervulling van een opschortende voorwaarde geen termijn is bepaald – de rechter de voorwaarde voor onvervuld kan houden wanneer *redelijkerwijs* vaststaat dat de bedoelde gebeurtenis niet meer zal plaatsgrijpen. In dat geval krijgen de voorwaardelijke verbintenissen nooit uitvoering en houdt de overeenkomst waarvan zij het voorwerp uitmaken op te bestaan. Afstand van de voorwaarden door de kopers was zodoende niet meer mogelijk en zij konden de verkopers aldus niet meer dwingen om de authentieke akte te laten verlijden.

Hof van Cassatie, 25.05.2007, bevestiging van Hof van Beroep Antwerpen, 14.03.2005

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Gij zult uw mede-erfgenamen niet bestelen!

Luc STOLLE

Soms pogen erfgenamen nalatenschapsgoederen weg te maken of verborgen te houden. Dit is een gevaarlijk spel. Immers, op die manier verliezen de helers de bevoegdheid om de nalatenschap te verwerpen: zij worden dus geacht de nalatenschap (zuiver) te aanvaarden, d.w.z. met inbegrip van alle schulden. Maar er is nog een andere sanctie: de helers verliezen al hun rechten op de weggemaakte of verborgen goederen (art. 792 B.W.).

Het uitgangspunt is dat de erfgenamen spreekplicht hebben m.b.t. de goederen waarvan zij weten dat zij tot de nalatenschap behoren. Wanneer zij spontaan en tijdig de nodige onthullingen doen, treft hen geen fout.

In het verleden werd er dikwijls gediscuteerd omtrent het moment waarop de erfgenamen de juiste en volledige informatie moesten verstrekken: op het ogenblik van het afsluiten van de inventaris en het afleggen van de vereiste eed? Of zelfs erna? Of kan er zelfs sprake zijn van heling vooraleer de inventaris is afgesloten?

In een geschil dat aan het Hof van Beroep te

Antwerpen werd voorgelegd was er nog geen inventaris en ging de heler ervan uit dat hij nog alle tijd had om te beslissen of hij al dan niet duidelijkheid zou brengen omtrent de gelden die hij van de buitenlandse rekeningen van de overledene had afgenomen. Toen hij evenwel kennis kreeg van het feit dat zijn mede-erfgenamen de afhaling van de buitenlandse bankrekening hadden ontdekt, gaf hij zijn misstap toe.

De benadeelde erfgenamen vorderden desalniettemin de toepassing van artikel 792 B.W. En ze kregen gelijk. Het Hof meende dat van de vereiste spontaniteit geen sprake meer was: *in casu* kon de heler niets anders dan toegeven daar een uitgebreid bankonderzoek ontegensprekelijk aantoonde dat hij er met de gelden vandoor was gegaan. Het Hof oordeelde aldus dat de aanwezigheid van een inventaris geen vereiste is om de sanctie van art. 792 B.W. toe te passen.

Hof van Beroep Antwerpen, 26.02.2007

De schenking aan de ene, het fiscaal voordeel aan de andere.

Luc STOLLE

Een man doet giften aan een erkende instelling en verzoekt deze instelling het fiscaal attest uit te reiken op naam van zijn zoon. De zoon vermeldt de geschonken bedragen als aftrekbare giften in zijn belastingaangifte.

De fiscus is niet akkoord. Zij meent dat er geen sprake is van een schenking omdat de zoon niet verarmd is.

De zoon ontwikkelt een nogal merkwaardige argumentatie. Hij stelt dat zijn vader hem een schenking heeft gedaan onder de last dat het bedrag aan de instelling zou worden gegeven. Hijzelf heeft deze schenking onder last aanvaard en vervolgens zijn vader als lasthebber aangesteld om het bedrag te storten naar de betreffende instelling.

En het Hof van Beroep te Gent volgt de argumentatie van de zoon. Het Hof is van mening dat de rechtshandelingen tot stand zijn gekomen door de enkele wilsovereenstemming tussen de partijen (vader en zoon) en dat uit de feiten en verklaringen van deze partijen de wilsovereenstemming voldoende blijkt. Bovendien is de fiscus, voor wat de vestiging van de belasting betreft, geen derde en moet zij de overeenkomsten tussen partijen erkennen en respecteren. Daarenboven wordt, aldus het Hof, geen bewijs van veinzing geleverd.

De belastingplichtige wint het pleit.

Hof van beroep Gent, 30.10.2007

Gedwongen afbraak van onwettige bouwsels mogelijk strijdig met Europees Verdrag (E.V.R.M.)

Karine TURKRY

De wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw voorziet dat de rechter, naast de straffen in de strikte zin van het woord, maatregelen kan bevelen met het oog op het herstellen van de gevolgen van een stedenbouwmisdrijf, met name:

- het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat of het staken van het strijdig gebruik,
- het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken,
- het betalen van een geldsom, gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen.

In de rechtspraak en rechtsleer heeft lange tijd discussie bestaan over de aard van deze herstelmaatregelen. Met een arrest van 26.04.1989 heeft het Hof van Cassatie hier een eind aan gemaakt door te stellen dat de herstelmaatregel wel tot de strafvordering behoort maar niettemin als een maatregel van burgerlijke aard moet worden beschouwd.

In een recent arrest van 27.11.2007 kwalificeert het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het herstel in de oorspronkelijk staat in de stedenbouwwetgeving echter als een straf en niet als een maatregel van burgerlijke aard, verbonden met de strafsancie. Aangezien artikel 6 van

het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (E.V.R.M.) bepaalt dat voor strafbare feiten een "redelijke termijn" geëerbiedigd moet worden tussen het begin van een strafvervolgning en het uiteindelijke vonnis door een rechterlijke instantie, besloot het Hof dat in het bewuste geval deze "redelijke termijn" overschreden was, en er bijgevolg een schending van artikel 6 van het E.V.R.M. was.

Concreet betrof het een huis dat (zonder vergunning) gebouwd was in 1967, verworven bij erfenis door de betrokkene in 1993, inbreuken die vastgesteld werden in 1994, en een vonnis dat tussengekomen is in 2000. Het Hof tilt vooral zwaar aan het feit dat er bijna 5 jaar verlopen zijn tussen het opstellen van een proces-verbaal van vaststelling en het dagvaarden van de betrokkene voor de rechtbank, daar waar het geen bijzonder complexe zaak betrof en de betrokkene het onderzoek niet had tegengewerkt.

Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 27.11.2007

Algemene voorwaarden niet zomaar tegenstelbaar !

Didier BAECKE

Een Belgische vennootschap levert goederen aan een Duitse onderneming op een Belgische locatie. De Duitse onderneming weigert echter om de factuur te betalen. Op grond van een forumbeding in haar algemene voorwaarden gaat de Belgische schuldeiser vervolgens over tot dagvaarding van de Duitse schuldenaar voor de Belgische rechtbank.

De verweerster werpt op dat enkel de Duitse rechtbank bevoegd is aangezien het forumbeding niet van toepassing zou zijn. Er waren immers geen vroegere transacties waaruit zou

kunnen blijken dat de algemene voorwaarden van de eiseres in de onderlinge handelsrelatie gebruikelijk – en aldus aanvaard – zouden zijn geworden.

De Belgische rechtbank is het hiermee eens, maar acht zich desalniettemin bevoegd omdat de partijen tevens waren overeengekomen de goederen in België te leveren.

Rechtbank van Koophandel Hasselt, 25.04.2007 (zie ook Rechtbank van Koophandel Hasselt, 08.05.2007)

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Bijdragen in levensonderhoud na overlijden worden fiscaal niet aanvaard.

Luc STOLLE

In het kader van zijn wettelijke verplichting om levensonderhoud te verschaffen aan zijn behoeftige ouders, springt een man zijn ouders van tijd tot tijd financieel bij (art. 205 B.W.). Bij hun overlijden betaalt hij niet alleen de begrafenis kosten, maar zuivert hij ook de openstaande belasting-schulden en nog allerlei andere openstaande rekeningen aan.

In zijn belastingaangifte brengt de goedgehartige zoon al deze betalingen in mindering van zijn inkomsten. De fiscus is het daarmee niet eens. Het geschil wordt uiteindelijk voorgelegd aan de rechtbank in Gent. Zij volgt de stelling van de fiscus en oordeelt dat de wettelijke steunplicht

van kinderen t.a.v. hun ouders beperkt is tot de betalingen "die noodzakelijk zijn om hen een menswaardig bestaan te geven en in de dagelijks noodzakelijke behoeften te voorzien". De fiscaal in mindering gebrachte sommen voldoen dus niet aan deze vereiste van artikel 205 B.W. De aftrek van de begrafenis kosten wordt wel aanvaard. Zij maken subsidiair deel uit van de onderhoudsplicht. Zelfs wanneer de kinderen de nalatenschap verwerpen, kunnen ze voor die uitgaven worden aangesproken.

Hof van Beroep Gent, 14.03.2007

Over muggenziften en 'komma...'

Didier BAECKE

Sinds 1 januari 2008 verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij forfaitair in de kosten en erelonen van de advocaat van de tegenpartij. Op verzoek van minstens één van de partijen – en mits motivering – kan de rechter de basisvergoeding evenwel aanpassing met respect voor bepaalde wettelijke grenzen. De berichtgeving in de media over een zogezegde

'ontbrekende komma' in de Nederlandse versie van de wet die tot gevolg zou hebben dat Frans-talige rechters *ambtshalve* de rechtsplegingsvergoeding kunnen verlagen of verhogen is dan ook misleidend. Uit de voorbereidende werken van de wet blijkt immers dat de rechter niet op eigen houtje de gevorderde vergoeding voor de kosten en erelonen van de advocaat mag aanpassen.

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Avenue Cardinal Mercier 46 - 5000 Namur
Tel. +32 (0)81 74 42 04 - Fax +32 (0)81 74 42 07
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2016 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be